

Womhaj Bóh!

Číslo 7.
17. febr.

Četník 11.
1901.

Serbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju šo kóždy šobotu w Smolerjez knihiczišczerńi w Budyšćinje a šu tam dostać ša šćwtórtčětnu pšchedplatu 40 np.

Čítaniji.

Lut. 18, 31.

Wón wša pak ł febi tych dwanaće a džešće ł nim: „Hlaj, my džemy horje do Jerusalema, a wšćitko budže dokonjane, šćtož pišane je pšćes profetow wo čłowšćim šynu.

„Hlaj, my džemy horje do Jerusalema!“ to je to napišmo na pošćny čaš, do kotrehož po malej křiwili jastupimy. „Horje do Jerusalema!“ to bě pšćitakš ja Jesuša a wón, kiž pošćlušny bě hać do šćmjerće, šo jeje wobwinyež njemožesće. Ach, kajki bě to tón křóć čezki a šćrudny puež do tuteho šćwjateho měšta! Wón wjedzěšće niz ł wješćelojezi a ł radošći, ale do šćyška a wulkich kološćow; jeho kónž bě hora Golgatha a jeho wobšamkjenje tón postajeny šćhiž. A čěžodla tajki puež, Ach, šo by „wšćitko dokonjane bylo, šćtož pišane je pšćes profetow wo čłowšćim šynu.“ Pšćězítaj febi jenož pola Jesajáša 5. a 6. šććuežću 53. šćawa!

Jesuš dže horje do Jerusalema a jeho wuežobnizy dyrba š nim hić. Jako pak wón š nimi rěćesće wo šćwojim čěpjenju, „woni niečo wo tym njefošćim — a njewjedzachu, šćtož prajene bě.“ Haj, Pětr wrešny na njeho a džešće: „Bóh cze šćwarnuj, to šo czi njestanje!“ Čzi wuežobnizy běchu hać dotal š nim křodžili; běchu šćlyšćeli šćłowa wěćneho žiwjenja a widželi jeho Bóšćtu křašćosć. A nětko napošćedku, hđžež wón jich ł najwšćesćeji čěšći a ł najwšćěmu šćbožu do-

wješć dyrbašće, hlaj, duž rěći wón wo šćwojim čěpjenju a wumrjećju, — a kať móžachu toľe šćošćić! Šćto? dyrba šća šćhubiež, šćtož běchu šćbožneho namaťali, dyrba šćwoje nadžije pšćěćić, š kotrymiž běchu febi wutrobny napšćelnili? Tón čaš wuežobnizy njenyšćladu, „šćtož Bóže, ale šćtož čłowšćěne je“. Pošćišćo, jako duh Bóži na nich pšćišćol bě, wotewriču šo jich woczi a woni pošćawachu, šo runje w šćhryšćušćej šćmjerći wobšamkjenje žyle šćbože čłowšćetow leži.

Š Jesušom horje do Jerusalema a na horu Golgatha! to je tež šćšćězitanam hešćlo ša wšćón čaš a wošćebje ša pošćny čaš. Drje je tež mjes šćšćězitanami tajkich njewudokonjanych wuežobnikow, kiž š šćhryšćušćom rady křodža, dóńž šo wo žanym šćhižu njereći, kotrymž šo Jesušowa wuežba derje lubi, dotelž je rješća a šćpšća hđž-łi druhich mudrych, — ale wo žanym šćhižowanym šćhryšćušću woni niečo wjedžecž a šćlyšćecž njeshadža. Tajkim dyrbi tón šćnjes woczi pšćes šćwojeho Ducha wotewrić, „šo bychy duchowne wězy na duchowne wošćnje šćudžili“. (1. Kor. 2, 13.) Zapošćol Pawol — tamny Saul, kiž šćhryšća hrošćuje hidžesće — njewě jako šćnjewowy wuežobnik niečo, křiba jenož šćšćom šćhryšća šćhižowaneho. O, šo bychmy tež my w šćhryšćušćowym čěpjenju a wumrjećju šćwoju šćbožnosć namaťali! Duž pošćidžemy tež my š nim horje do Jerusalema hać pod jeho šćhiž, ale niz jenož takle, šo bychmy našćala šćejo w duchu wšćitkim šćrašćnym podaćam nimo našć čahnyež dali, abo šo bychmy wot daloka šo na mordarjow teho

Knjesa roshněwali abo želniwi na sbiteho a kchizowaneho Knjesa pohladali; ale so bychmy sawernje tež s nim řobu czerpili. A kajte twoje czerpienje bycz dyrbi, to mōžesich faczucz, hdyž pohladajo na Khrystuřowu kchiz pschi řebi s hlubokořce řwojeje wutroby řdychujesich: „Wōn je naschich pschestupienjom dla franjenu a naschich hrěchow dla řbity. Křořtanje leži na nim, řo bychmy my mēr mēli, a psches jeho rany řmy my řahojeni“ — abo hdyž wutrobnije řpēwasich:

Ja řym to řawinował,
Schož ty řy pscheczerpil,
Te puki řy ty řthował,
Řiz ja bēch řařkuzil.

Řorje do Jerusalema s tym Knjesom, to řeka tež, ja nim hiež a řwōj kchiz ja nim njeřez. A twōj kchiz je kōžde czerpienje, kotrež Křryřta dla mařch a s Křryřtuřom njeřesich. Řorje do Jerusalema a nuts do Knjesoweho czerpienja a wumrjeća, to řeka pał tež, kchizuj řwoje cželo s tymi řlymi lōřchtami a řadosczemi; njech je tež bōl wulka, wumrjeć dyrbi řtary hrěřchny cžlowjek w tebi psches wřchēdnu pokuću a rořkacze. A runje w tym je wērne řlowo: budžemy-li s nim wumrjeć, dha budžemy tež s nim řiwi.

Teho dla s řesuřom do czerpienja a wumrjeća! Psches czerpienje dže puć k řrařnosczē a psches wumrjeće k řiwjenju.

Řamjeu.

Pucjowanie po Bořim piřmie

abo

kajte myřle nadēdžech, Bože řlowo cžitajo.

Řodawa řwērny cžitaj „Řombaj Wōh-a“.

I. kniři Mōřařowce, 19. řtaw.

(Řotracjowanie.)

Jandželaj, řo rořřohnowawsich s Abrahamom a dořonjawsich řwōj puć, pschidžesich taj do Sodomu wjećor; řot pał ředžesich, doleř řo rad s pscheczelemi rořřezowasich, tež dženřa kaž wřchēdne w Sodomřich mēřczansřich wrotach.

Řaž w naschich twjerdžinach, bēchu mēřczansře wrota wjelbowany řhōd s řawkami po bokomaj. řu a na namēřinach ja wrotami řřadřowachu řo w řatariřtu mēřczenjo, řo bych řo mjes řobu rořřezowali, řo bych mēřczansře řřawne poředženja a wuřudženja wotmēwali, abo řo bych tu witolali. řal řtawa řo s džela hiřcze dženřa w narariřchich řrajach.

A hdyž řot jandželow wuhlada, řo pschidžetaj do wrotow, a hdyž jeju řa pucjowazeju řuřnikow řpōřna, pořtany wōn s řawki we wrotach, doleř bēře řtajnje řospōřlwy, džesich jimaj napscheczo a pokhili řo se řwojim woblēczom k řemi; s mnohich we wrotach pschitomnych Sodomieřzanow pał njebē ani jedyn pořtany, řo řy řo wo řuseju pořtarał.

řot drje njeřpōřna jeju řa řeju, kotraj řwonaj bēřchtaj, a tola bēře hnydom na přenje pohladanje jeju nadobne waschnja a jeju wōřebnōcz řpōřna, a teho dla hnydom řo rořřudžizy cžyřřiche wo njeju řo pořtarać, doleř řnajesich, řał mōřlo řo jimaj hrořno řeńcz w řiesbōřnym a njeřchwarnym mēřce. Doleř bēře pobořny muž, wuřnamjenjesich jeju s wulkej řospōřlwořczu; teho dla pořtaji nam nowy řakon jeho a jeho řohnowanie, kotrež je wōn teho dla dořtał, řa řnamjo: „Řieřapomēće, řo hiřcze radži řospōřowali; pschetoz psches to řu neřoti njejedřiwřich jandželow řospōřowali.“

Řalle na 13. řchucžy wuřnajetaj řo, řo řtaj řnjeřowaj řpōřtaj.

A řot džesich: řlaj wřřał, ja waju prořchu, mojej řnjeřaj, doleř řawēřce hiřcze njewēřtaj, hđže byřchtaj w tutym wamaj njeřnatym mēřce řospōřowaloj, řōřtaj wřřał do domu waju wotročřla a wōřtantaj tu psches nōž; njech řo wamaj wōř řmyja, a dařtaj řebi hewał wopořajacž, řchtož řospōřlwořcz porucza; řutje řtantaj rano a džitaj řwōj puć. řwonaj pał wotmōřiwřich taj:

Řē, nje mōžemoj w tutym njeřańbieřiwym mēřce řospōřu pschijecž, ale mōj cžemoj psches nōž na tořhořczju wōřtać.

Řucjowarjo mēřachu hysto řtany řobu na pucjowanju; hysto pschēnozowachu tež hnydom pod hōřym njeřjom. řies dwēla cžyřchtaj řwonaj řota řpřtomać; řa řnamjo wulkeje řřařenosczē mēřesich řo, hdyž nēřtōn řuseho njeřpōřowasich.

řot pał jeju jara njeřesich, řo nje mōžesich taj jeho pscheprořchjenje řapřecž; a řwonaj řo k njemu wobaschtaj a džesich taj do jeho doma. A wōn jimaj hōřczinu řhotowa a pjećesich njeřliřane wōřuchi; a řwonaj ředžesich taj.

řřjedy pał hacž powjećerjawsich řo řehnyřchtaj, pschidžechu wobudlerjo Sodomieřseho mēřta, a wobdachu kolo wokoło řhēřu, młodži a řtari, wřchitōn řud se wřchēch řutow.

A wōlachu na řota, a džachu k njemu: řdže řtaj mužej, kotraj řtaj k tebi pschidžetaj w noży? řwuwjedž jeju wōn k nam, řo bychmy jeju řpōřnali.

Ředžbuj, řał řřařeni řu Sodomieřzenjo: na tōnle hrěch je Wōh pořdžiwōch řmjercž pořtajił. ř Mōřařowych 3. řnihach 20, 13 cžitaj: řdnyž nēřtō pola mužřleho řeři, řaž řota řony, řtaj řtaj hrořnōcz řeřiniłoj a dyrbitaj wobaj řmjercze wumrjeć. Řiz jenož, řo řu řakle řřařeni, nē, pōřla teho řanja řwjećene prawo řospōřlwořcz a bjeře wřcžeje řaniřy wupřaja řwoje pořřadanje, řako řy řajři hrěch dořwoleny.

řjesē wřcžeho dwēla bēchu Sodomieřzenjo tež dženřa, řaž řo to jara hysto řtawasich, nēřajře wuřjedowanie a řřokanje mēli; tam bēchu řhonili, řo řtaj řuřnikaj do mēřta pschidžetaj a řo řtaj wuřjadnje řřanaj; řich cželne pořřadanja řo wubudřichu, a řał řo rořřudřichu, řo cžedž řo do njeju dacž. řudžo, řotřiz bēchu řo tu pschēd řotowym domom řbēřeli, řotřiz řo njeřańbowachu, ale řo řwojeho hrěcha řřwalachu (řeř. 3, 9), bēchu řudžo wřcžeje řtarořy, se wřchēch wōřřchtow a se wřchēch mēřczansřich wōřželenjom.

S tutym hrěchom, řo hōřy wōnjeczeřczachu, řo mēřachu mužřy s mužřim řaniřny wobřhad (Řom. 1, 27) řu řamowi potomniřy mēř řwojich hrořnosczow dopjelniře, „wone řu řo wuřurwile, řu řa řuřym cželom řřle, řu k řnamjenju pořřajene a cžerřja mēřczeho wōřenja cžwili“ (Řud. 7). řeho dla wuřonja Wōh nad nimi hižo nēřto řwōj řud, řahubjo řich, hdyž řa wřchēch druhich řřanancēřich řo se řudom hiřcze řomdži.

řot, mēřjo, řo je nje mōžno, nadbēřowazu mōž řahaczeć, doleř njejedřesich, řo je Boža wřchēhomōž w jeho řpōřkomaj pschi nim, džesich wōn k nim pschēd durje a řamny wobřladniřje durje řa řobu, řo nje mōřl řerjeřaz řud hnydom řo řařhoda mořowacž a řo do doma dořhwacž, a džesich s pscheczelnyimi, řmēřowaznyimi řřlowami: řch, moji ľubi řrařřa, nječiniće řajřu řbōř, řaž řeže řebi wotmyřlili a mēřce řa cžez, řo řo řospōřlwořcz w Sodomie řřchidwa njeřtanje.

řadacze-li pał řebi tola, řo hiřcze řwoje lōřchtu řpōřjili, řlajcze, řa mam dwē džowzy, řaž wy řnajecze, kotrež njeřřtej hiřcze řaneho muž řpōřnałoj, řej cžy řa, řajebacž teho, řo je to ni, jeju řamřnemu nanej, řjes mēřy cžez, k wam wōn wuwjeć; cžiniće s nimaj, řaž řo wam ľubi; jenož nječiniće nićo řymaj mužomaj; řo byřchtaj pschēd wřchēch řřachom byřoj wuřřowanaj, řtaj řwonaj poł řhōd mojeje řřech pschidžetaj.

Schož řim řot tu porucza, mam řa rořřudjenje najhōřřeřeho řadwēlowanja mēř; řa řrawe a řřmane nimamy řajře poruczenie niřdy na niřdy wudawacž, tola wopomnić mam řtajnje, to řał hōřkej řyřnosczē wōn bēře. řospōřlwořcz bēře po wāřchnju řehdomniřeřeho cžāřa řwřate a přenje prawo; řřnawo mēřesich tež dořbu nadřřiju, doleř bēřteř jeho džowzy se Sodomieřzanomaj řřubjenaj, řo řo teho dla najhōřřeře njeřtanje.

řoni pał njeřdachu řo psches tute řmēřowaze řlowa k řořumej řawrōczicž, poćzachu jenož hōřje řařhadžecž a džachu: řřup řem, řo nam na pucju njeřteřřich, hdyž cžemy s durjemaj nuts! A wōn řecžachu dale: řy řy řam řudy řuřnik, a cžez řař řudžicž, řotřiz řmy tu w mēřce doma? řy mam řořřawacž, řchto řo tu řřlucha abo njeřřlucha! řo nam pschidžesich, řo tu s řnjeřom budžesich!

S teho widřřich, řo bēře řim řamjeu nařtarka a řřala pohōřřeřenja, doleř řa řrawdu wōřowasich.

(Řotracjowanie.)

Řowolanie, prawnyčezinjenje a řwjećenje.

Řodlož řařeřeho řboža a řařeře řbōřnosczē je řamłutři Křryřtuř; mōž, psches kotruž řo tuto řbože w Křryřtuřu dořbte

jenotliwym psychistupne scżini, je swjaty Duch; brédkej wot Boha f temu jamerej postajenej su słowo a sakramentaj. Ale na kajse waschnje, po kajkim rjedze, po kajkich sakonjach ho jenotliwy cšlowjel do tuteho sbožneho žiwjenja dowjeduje a žiwjenje sboža do njeho? Kraf ho to stanje a tak jene druge scżujuje? To je wažne praschenje, wo kotrymž chzemy tu dale rěčecž.

Ma tuto praschenje wotmolwo mamy ho dwojeho jenostron-
skeho stejischeža hladacž. To jene je teho mēnjenja, so ma kōzdy
kchesczjan na pucžu swojeho wobroczenja wěsty rynt šhonjenow,
jene wot drugeho nadrbnje wotdželemch, po wěstym rjedze piche-
bēžecž, a to tak, so mōže potom rosprawy wo tym dacž a cžaf a
hodžinu swojeho psychhada f Zesufej a f swojemu sbožu mjeno-
wacž. To pak ani se swjatym pišmom ani f kchesczjaniskim
šhonjenom piches jene njeje. W swjatym pišmie tajki sa wščit-
kich cšlowjekow a sa wšचितte cžafy jenaf wobmjefowany pucž
wobroczenja nihdže postajeny njeje, wjele bóle ho žiwobodne ducze
ducha „hdžež chze“ (Zana 3, 8.) wobtrucža. A kchesczjaniste
šhonjenje wuczi, so cšlowjel hebi njeje wšcheho, sčtož Boži duch
w nim skutkuje, i dobom tak wēdomny, so mōhl tež rosprawy wo
nim dacž. Wšchte teho ho nastacze a psychowanje kchesczjan-
skeho žiwjenja druhdy tak po nēčim stawu, a jenotliwe šhonjenja,
kotrež ho w nim namafaju, tak jene do drugeho pichēdu, so je
njemōžna wēž, jenotliwe stazije jažnje a nadrbnje jemu wot
druheje rosdžēlicž. Ale tež teho mēnjenja mamy ho sdalowacž,
jako by duch tak swobodnje duł, so ho i žyla piches žadny porjad
nješwaja, a so wo „porjedze sboža“ po prawym žaneje rēcze bycž
njemōže. Tajtemu wudawanju jažo kaj swjate pišmo tak kche-
sczjaniste nashonjenje napichēžimo steji. Wo swjatym pišmje
mjenujy ho wēste žnutstowne podawisny a nashonjenja, kaj piche-
mēnjenje myšle, wodacze hrēchow, nowy narod, swjeczenje pola
wšचितkich kchesczjanow namafaju, a to we wěstym porjedze, a
hdžž swjate pišmo kchesczjaniste žiwjenje je žiwjenjom rostlinow,
i roswwowanjom žorna hacž f plodej psychiruna, wone f tym tola
wēste postajenja a sakone žnutstowneho žiwjenja wukōžuje. A
f kchesczjanisteho nashonjenja wēmy, so ho w nastacžu a ros-
wwowanju kchesczjanisteho žiwjenja pola wšचितkich kchesczjanow
bjes rosdžēla wēste podawisny a nashonjenja pichēzo jažo na-
mafaju, runjež niz pola wšचितkich na to hame waschnje a w tej
hamej žylnošči. Tuta je pola jenotliwych wšचितelaf, wo tym hacž
su prjedy, kaj Saul, we wēdomnym njepichēželstwje psychēžimo
šhrytuškej abo žnawo, kaj Pētr, Gandrij, Jan, Žilippus, Natha-
nael. hižo wēdomnje jemu psychihileni byli; dale po waschnju, kajki
jim ewangelijon prēm ras napichēžimo župi, hacž jako šchumjazy
wichor abo jako mife skōncžne wjedro (psychirunaj n. psych. tu
wobroczenje jašnika, tam wobroczenje Lidij Žap. skut. 16, 14, 29,
30.); skōncžne po jich psychinarōdženych darach a psychihilnoicžach,
piches kotrež je jnym mērne, rune, druhim rasnišče, psychetornjene
roswwowanje blisko kadžene. Wobēhje wulki rosdžēl je hacž nēchtō,
kaj ho w japošchtolstīm cžafu f wjetšcha sta, f pohanišeho žiwjenja
do džēla šhrytušoweho ducha a f tym f dobom do žyle hinašcheho
swonoweho wuškada jašupa, abo hacž, hdžž je hrēdža mjes
kchesczjanami ho narodžil a wotrošil, wot nimowōlneho, na
wufnjeneho, psychuwčeneho kchesczjanistwa f wēdomnemu, žamo
štatnemu kchesczjanistemu žiwjenju połaže. W prēmšchim padže,
ho wē, je psychēhōd wjele jašnišči a rasnišči a teho dla tež na-
drōbnišcho a wurasnišcho do wēdomnja pada, džžli w pošklednišchim.
Wschēpadžmy ho ras do wulkeho wōkomita, hdžež cšlowjel ho
rosžudžiwšči w swobodnej, wēdomnej wērje wujednarške a wu-
možerške sbože w šhrytušowej wōgobje poskicžene šapschima, duž
lōbko dwoje pošnajemy; f prēmja, so tuta wēra w cšlowjeku ho
njemōže nable a njepokrēdnje šabylschēžicž, ale dyrbi psychotowana
bycž, a f druha, so se šapschimanjom sboža w šhrytužu ho
cšlowjekel mōž žiwjenja šdžēluje, kotraž je ja dalsche roswicze
šhmana a jemu tež potrebna. Tak mamy w porjedze sboža tji
hlōwne wotdžēle, kotrež ho w kōzdyh strowym roswicžu kchesczjan-
isteho žiwjenja nēraf namafaju: cžaf psychotowanja, hodžinu
rosžudženja, cžaf roswicža, abo w rēči swjateho pišma
wuprajene, rosdžēlimy f prēmja powoľanje, i druha prawych-
scžinjenje a nowy narod, i scžca swjeczenje.

(Potracžowanje.)

Wšचितelaf f blifsta a f dalofa.

— Hdžž je starošču do psychohoda hladamy, so lēto a bóle
na herbšich wuczerjach pobrachuje, Bohu žel šhonimy, so w žylym

wōžnym kraju wuczerška nusa psychijera. W Pruskej licži ho
10,000 pobrachowaznych wuczerjow a w žylym šhēžortwje 13,000.
Po pošlednim wobliczenju bēšche n. psych. w Schlesijskej sa 14,507
ludowych šchulšich kšafow jenož 10829 wuczerjow, po tajkim po-
brachuje jich, hdžž dyrbi kōzda kšafa swojeho wuczerja mēčž,
3678. W Pōšnanškej pobrachuje jich 1332 wuczerjow. We wjele
šchulach ma jedyn wuczeč 150 do 175 džēči rosuwčowacž. To
su žrone licžby. Ma cžim leži, so ho mjenje mōdych wuczerštwu
psychowobroczi, psychēptacž njechamy, Wjele drje na tym leži, so
je wuczerške powoľanje tak cžēte a šamolwienja polne, a so hebi
nashi mladži radšcho lōžšche powoľanje wuškola. Najwjetšcha je
wuczerška nusa na kraju, dokelž ho wuczerjo f hromadi do mētow
podawaju, hdžež maja lēpsche doškody a wšचितelaf druge wužitki.
Duž je nēfotra šchulška wōšada na kraju hama wina, hdžž
wuczerja šhubi, dokelž jemu jeho doškody njepowmšchi. Hdžž by
nēfotra šchulška wōšada swojemu wuczerjej, kotraž chze ho wot-
šalicž, w tym nastupanju napschēžimo psychiškla, bychym hebi
žnawo tež nēfotreho herbšeho wuczerja pola naš šdžerželi.

— Dokelž wšचितelaf žnamjenja na to potašowachu, kaj by
mjes šastimi ewangelštimi semjanami psychihilnoicž byla f katolškej
žyrkwi a dokelž su wopravdže wšचितelazy semjenje wot ewangelšteje
f katolškej žyrkwi psychēstupili, su nēšto 121 žobustawny semjanštwu
na wabjenje knjeja hrabje Einštedla-Winakaškeho scžchowaze swoje
stejnišchēzo rosjašnjaze wuprajene šjewili, kotrež je wopomnječža
hōdne a se swojej rasnosčju wēcže kōzdeho ewangelškeho kchescz-
jana wutrobnje swjēšeli. Wone ma ho tak: „Wj twjerdže
džeržimy herbštwu reformazije, kotrež su nashi prjedownizy žobu
wudobuli a wobkucžili. Wj budžemy hladarjo a štrožowarjo
ewangelšto-lutherškeje žyrkweje, dokelž ho na hame słowo Wōže
jatoži a wērnosčž fastupuje: Njeje w žanym druhim ta šbōžnosčž
a njeje tež žane druge mjeno cšlowjekam pod njebjom date,
w kotrymž mōhli šbōžni bycž, hacž jeno to mjeno Zesuf šhrytuš.
Wot kajšehožkulž boka nashkej žyrkwi štrach hrošy, my žmy hotowi
ju wobarnowacž a jej pomhacž, so by bjes šadžēwta swoju psychi-
šchulšnosčž dopjelnicž mōhla, wōdžēta luda bycž f temu wu-
wōžniškej. Ma tym stejnišchēžu, kotrež je nam w ludowym žiwjenju
špožčene, pošnawamy nam wot Boha psychipōšajamu psychihilnoicž,
w špēchowanju ewangelškeje wēry prēdu stejecž a w towarštwje
f tymi ščlowacž, kōšž chēdža piches Luthera jažo daržene
wšchōf lublo ewangelija wo šhrytuštu jako mozy Wōžej šbōžnych
cžinicž wšचितlich, liž na to wērja, nastchemu ludej twjerdže a šwēru
wobarnowacž.“

— Słowny swjedžēl Gustaw-Wdolškeho towarštwu smēje ho
tōn krōčž w Plawnje.

— Džiwne žyrkweje su w Žendželškej. Korčma je tola wēcže
najpošklednišči rum, kotraž bychmy f Wōžej šlužbje sa šhmany
mēli. Ale Žendželčanam je tajke nēšcho mōžne. Wobūdlerjo
wšy Trwōrford ho na tym postorkowali nježku; psychetož hižo wjazy
lēt ho tam hōcženz nježdelu sa Wōžu šlužbu trjeba. Najpōdžiw-
nišche pak je, so hōcženz w cžafu Wōžeje šlužby wōcžinjeny
wōštanje. Hōcžoz, hiž tam psychidny, mōža potajkim žobu špēwacž,
hdžž ho jim chze. 2 abo 3 hōcženzy su w Žendželškej, kotrež ho
f Wōžej šlužbje trjebaja, runje tak tež 3 džiwadla, hdžež ho Wōže
šlužby wotmēwaja. Žena krajina ma plawazy cšolm sa žyrkej.
Wjele ludži dalofo wot žyrkweje bydla; teho dla cšolm i jeneje
wšy do drugeje jēdži. Na cšolnje ma 100 ludži rum. Džiwnje
steji žyrkej w Tunbridge. Wona iteji w dwēmaj hrabinštwomaj
a tjoch wōšadach. Wūdžē-li duchowny f kšapale, psychidžē
f wōšady Frant w Suželju. Džē-li f wōštarzej, župi do wōšady
Tunbridge. Hdžž pak prēduje, wōn na pucžu na klētku f wōšady
Frant do wōšady Spelbħurš psychidžē. W Brigtšonje maja žamo
podjenišku žyrkej.

Rusa wulka — pomož blifsta!

P o w j e d a n c ž k o .

(Potracžowanje.)

Žunu — žmērki hižo padachu — šedžēšche Nēcžek macž
w šahrodzy psych wofnami. Šlobaf se šeleneje papjery křišēšche
jeje woczi; cšopku draštu bēšche hebi wōdžēla, so njeby ho na-
šhnyka, wšchato bēšche wjeczor žyry. Gandrij bēšche nēto šchyr-
nacze lēt stary a bēšche wulki hōlž. Wōn bēšche prjedy w šahrodzy
ryl a kopaf a křišēšche nētko rōžicžki; macž lubowafche rōžicžki;
a wjēhōfē hodžinki, kotrež jej psychi wšchēj bēdnoicžki wōšachu,

mějesche jejmiežy w tutej sáhrodzy. Těhdy fastupi listynoschet do sáhrodki.

„Pšchinjeju wam spěšny list i Barlina,“ sarčěza wón, „sa njón macze 45 up. saplacěz.“

Maczeri dosta šo list; Gandrij pak dóndže i listynoscherjom do domu, so by jemu žadany pjenjes saplacěz. Šdyž bē Gandrij wotšepol, pohlada Rěčtez macz na dostaty list, na pižmo a ingel. Woboje wona njesuajesche, wona njemějesche w Barlinje i nikim wobtřad, křiba i banku, kotrejž běchu šo jeje wobšomnacze tyžaz hriwnow jamožnja wuplacězile.

„Ščtō drje tam tola na naš spomina?“ pomyšli šebi wona a by pšče rady list wučitala, njeby-li wona mēla starosēz wo jeje woczi.

Wona myšlesche šebi daloko a ščeroto na pšheczeja, kotryž mohł jej trašch wječetu powjesez pšplacēz; tola wšcho myšljenje bē podarmo. Šlōncznje šo satorchny. Wěšche šo dopomnita, so mohł list trašch powjesez pšchinjesēz wo nanu, wo kotrymž ničtō ničzo wjazy njewjebzēsche. Wona tšchepotāsche se štyřkom a i wjebolym woczakowanjom. Wona njemějesche dale wjazy kēžbu žwojeju woczow, hačz runjez bēšche jej lēkat šakasał, šo jej nješmē nihdy a ženje napinacēz. Njesčerpliwje roštorže wona wobwaktu, a roš-položiwšči list a wotštajiwšči šeleny šobut čitāsche. Čzim dale čitāsche, čzim bōlc šlōdnny; a dočžitawšči list a šhoniwšči wšcho, ščtōž bēšche šo jej pšakō, šwojeju šo i hōřkim idychujenjom do štola, šaidželi woczi a bēšche šlōdnnyta a prosta jako byla morwa.

List pak, kotryž bēšche tajse njesbože šwjeđl, mējesche šo tak: Čžeščena šnjeni!

Bohu žel! šrudnu powjesez mam Wam šdžēlicēz. Šnjes L, kotremuž jeje Wy wobšomnacze tyžaz hriwnow pjenjes dowēřita, je i Barlina čžeknył a, kaž šo ida, je i kraja hižo twōchmył. Š pščiežimu ša čžeknjenje je, šo je se wšchēmi šwojimi špšekulazijemi šebi nimo kulik. Šnjes L je bankrott a ma telko dołha, šo šo ničtō i kopizy jeho dožnitow nješmē nadžecēz, šo by plēšniwego kroschita wot wšchēch šwojich pjenjes mohł šažo dostacēz.

Wutroba mi boli, šo mam Wam tajtule powjesez šdžēlicēz, a tola mam ša šwoju pšchibitšchnosēz, šo šym tak čžinił, šo mohła Wy čžesčena šnjeni, šo po tym šlozicēz.

Š pocžeščowanjom mam čžesēz bucz

Wasch najpodwolnijšči

Šan Mlynk,

dotal šapikowat pola čžeknjeneho L.

Gandrij wrōčiwšči šo do sáhrody štrōzi šo pohladajzy na šwoju macz, kotraž blēda a prosta na štōlzu žedžēsche. Ša woko-mil wēřēsche wopravōdže, šo je morwa. Šdychowajo a placzo šlafny šo pšched nej na šemju, pšchimny jeju šumnej, blēdej ruzy, šoščēsche ju a ronjēsche hōrke šyly.

„Maczi! lubšča maczi!“ wōłāsche i hložom.

Wōšbēže jeju hłowu na wutrobo ššilenu, majšāsche ju na liza a pšakāsche i hložom. Šdyž bēchu wšchē jeho hłowu a wšchē jeho šyly podarmo, šo macz njewubudžiču i womory na šmjercēz podobnej, dha doběža šlōncznje do študnje po čžerštwu wodu; i nej wōkřepi wōn jeje mjeswōžo a ruzy. Šlōncznje wateuriwšči woczi roššadowāsche šo wšcha poštōžena. Ššyly položiču bōřny jeje tyščenu wutrobu, a šlōncznje šmuži šo telko, šo mōžēsche šwojemu šhnej runje doštaty list, kotryž mējesche hiščēže w ruzy, podacēz a Gandrija i tšchepotazym šłowom prošēz, šo by šōn čžital.

Gandrij čžitāsche, a kaž macz tak poraň tež jeho hōřka powjesez, šo je Rěčtez šamōženje hačz do šameho štamaneho kroschita šhubjene. Gandrij bē hižo mudry dočēz, šo špōřna, šo drje mohlo i čžezka macz a jeho hōřčaje njesbože potřečēz, a i woprēdka njemějesche ani myšle ani hłowu, šo by mohł šwoju macz trošchtowacēz. Wōřny pak šo šhraba, a hačz tež šo jemu šyly hōřčaje šrudoby po lizomaj dele na šemju kulachu, dha tola šwoju čžeršjazu macz dopomni na njebjeskeho Wōtza, kotryž ma šōžžicēzkeho čžłowjeka lubo a kotryž šo tež ša šōžžicēzkeho čžłowjeka poštara, šo by pola njeho pytała poloj na šwojej šrudobje. Macz wšhlyšča wšchē hłowu a tola njemōžēsche jemu ani hłowēzka wotmolwicēz; wona wša Gandrija wōłōlo ščijje a hōčēsche jeho i šebi. Šeje luba šo i šhwilemi nēkal hišāsche a wona hładāsche i njeby. Wona špēwāsche nutřnu modlitřnu, je wšchēj šwojej šyřniwej wutrobu špēwāsche paczerje, a Wōh ju pošylni.

(Potracžowanje.)

Wščitku waschu starosēz čžiničje na njeho, pščetož wōn šo ša waš stara.

1. Pētr. 5, 7.

Na tuto japoschtolke šlowo je wēšče Šudson Tailor špominał, hdyž je šwjaty wulki štut šmūtšlowneho krajneho mišionštwa w Čhinejškej na šamu wēru šaložil. Pščetož tak wuštawki wo šdžerženju tuteho štutka praja: Mišionštvo šo žyle wot dobro-wōlnych darow še štrony Božeho luda šdžerzi. Wščitke potřeb-nosēje a starosēje tuteho štutka šo w modlitřwe pšched Boža pšchinjeju; paršchonške proščenje a hromadženje dowolene njeje; wjazy šo njetwuda hačz šo nješabēra. Dołh šo čžiničz nješmē, to šo nješnješe i jnym žiwjenjom, kotřez je Bohu podate a wot njeho wotwiřne. Wōdžerjo teho dla džēlacžerjam žaneho šhubjenja na wēřte myto dacz njemōžēja. Wom pytaja pjenjeju, kotřez šu nadate, šwēru rošdžēlicēz ša tym, kaž šōždy džēlacžer potřečba; ale šo wot šōždeho džēlacžerja wotčžatuje, šo wōn šwoju wotwiřnosēz wot Boža, kotryž je jeho powōłal, a ša kotřehož je wōn do džēla štupil, a kotryž šamōže jeho potřebnosēz špōtōčēz, došēz šrořny a šo niž jenož na čžłowšte wuštajenja nješapjeka. — Šdyž teho dla tajzy, kotřiz čžedža do šlužby štupicēz, šu pšchimwaczi a ša pučžowanje wuhotowanu a i džēla abo žyle wot mišionštwa šdžer-ženi, dyrbi tola šama wēra do Boža šich šdžeržecz a šich wot-čžakowanje jeničžy na Boža šložene byčz. Šjenjesh mohłe po-brachowacēz, mišionštvo pščestacēz; hdyž pak šwoje dowēřenje na Boža štaja, tōn šich ženje wopuščēz ani škomdžicēz njebudže. Wopomni derje: 1200 mišionškich džēlacžerjow w tajšej šlužbě što wot šēta šteja i dowēřenjom jeničžy na Boža a jeho šwjatu wēz a i hašbje njebudža. To tola šawēčēze rēla: Nještaračēz šo, Wōh šo ša waš stara.

M. H.

Bože šlowo wostanje.

Šlōh: Wšchel šo, o moja dušča.

Božo, pomhaj, kaš tu čžerpi
Třoje šlowo wērnosēz!
Ach, kaš mōzije nētko šlepi
Ššwēt, čžert twojich na šwēczje,
Kaš se žemi hawtuja,
Bože šlowo šaučēja,
Šiž čže naš pšched hēčchom ššhowacēz,
Pšched žemi naš wobartowacēz.

Tola twōj šny šam tež pany
Š njepřawdu, šu, hanjenjom;
Šuli, martru, šičiž a rany
Došta ša mšdu i čžerščenjom.
Ša naš mōzije wujuje,
Nad čžertom wōn došbudže.
Wērnosēz dyrbi štejo wostacēz,
Wōz na nješchēzjelu dostacēz.

Boža wērnosēz dyrbi wostacēz,
Těho šlowo šawērnje.
Dyrbał tež tōn šwēt šy pščestacēz,
Derje tom, šiz džerzi je;
Ščtōž šo Bohu dowēri,
Na njoh šaložk natwari,
Tōn b'dže pšchewincēz a šamcēz,
Pšches šmjercēz i njeby hōřje čžahnyčz.

Č. Šelaš.

Dališche dobrowōlnne dary ša wobohe armeniške šyroty:

Š Krjebjanškeje wōšady pšches i šararja Šandru: 2 hr.
Wot njemjenowaneho
Š Šrodžiččžanškeje wōšady pšches šnjēša šararja Wōřšala 1

Hromadžje: 3 hr.

W njenje wobohich šyrotow praji wutrobnny džal

Šōlcž, redaktor.